

РЕШЕНИЕ

№ 317

гр. Пазарджик, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело №
20215220101739 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.405 ал.1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ - за обезщетение за имуществени вреди.

Подадена е искова молба от ИВ. ТР. ИВ., с ЕГН *****, с адрес: с.Главиница, ул.“****”, чрез адвокат С.Н. М. от АК-Пловдив, със служебен адрес: гр.Пловдив, ул.“Ламартин“ №1, ет.1, офис 1, съдебен адрес: гр.Пловдив, бул.“Шести септември“ №187, ет.5 против ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление: гр.София, район Триадица, пл.“Позитано“ №5, в която ищецът, чрез пълномощника си, твърди, че на 13.11.2020г. между него като собственик на лек автомобил марка „БМВ“, модел „535Д“, цвят „черен“, с рег.№***** е сключил с ответника във формата на застрахователна полица №47042018205001360 от 13.11.2020г. застраховка „Пълно каско на МПС“ за горепосочения лек автомобил, чиято стойност е била определена от застрахователя на 13 000 лева със срок на действие на застрахователната закрила от 13.11.2020г. до 12.11.2020г.

Твърди, че горепосоченият автомобил е бил предоставен за ползване на сина му - АТ. ИВ. ИВ., въз основа на нотариално заверено пълномощно,

даващо права за регистрация, пререгистрация, управление и стопанисване на описаното МПС.

Твърди, че на 23.12.2020г. от владението на АТ. ИВ. ИВ., без негово съгласие, е отнет от неизвестен извършител, собствения на ИВ. ТР. ИВ. автомобил марка „БМВ“, модел „535Д“, цвят „черен“, с рег.№*****, за което е образувано досъдебно производство №1067/2020г. по описа на РУ на МВР - Пазарджик и преписка с вх.№4041 от 2020г. по описа на Районна Прокуратура гр.Пазарджик, като в хода на разследването МПС е обявено за общодържавно издирване, проведени са оперативно-издирвателни действия, разпитани са свидетели, но въпреки всички събрани в наказателното производство доказателства извършителят не е открит, поради което и с Постановление от 17.03.2021г. на Районна прокуратура гр.Пазарджик досъдебното производство по случая е спряно на основание чл.244 ал.1, т.2 от НПК и се извършват мероприятия за откриване на дееца.

Твърди, че на 26.04.2021г. е заведена щета, чрез застрахователно искане с вх.№1492 от 26.04.2021г., по която ответникът отказал да изплати застрахователно обезщетение.

Твърди, че ответното дружество, като застраховател по договора за имуществена застраховка, неоснователно отказвал да заплати застрахователно обезщетение, тъй като са налице всички елементи от фактическия състав на застрахователното правоотношение, а именно: осъществено застрахователно събитие, съответно реализиран покрит застрахователен риск по договора за имуществена застраховка и платена застрахователна премия.

Доколкото стойността на автомобила е определена от самия застраховател на 13 000 лева, а в резултат на осъществилия се застрахователен риск застрахованата вещ липсва, то именно оценката от застрахователя следва да се приеме за действителна стойност на застрахованото имущество.

По отношение на местната подсъдност на спора се позовава на разпоредбата на чл.113 от ГПК, тъй като ищецът има качеството на потребител-застраховано лице, съгласно КЗ.

Моли съда да постанови решение, по силата на което да осъди ЗАД "БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП", ЕИК 000694286 да заплати на

ИВ. ТР. ИВ., с ЕГН ***** сумата от 13 000 лева, представляващо застрахователно обезщетение по застрахователна полица №47042018205001360 от 13.11.2020г. застраховка „Пълно каско на МПС“ на лек автомобил марка „БМВ“, модел „535Д“, цвят „черен“, с рег.№*****, както и законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на главницата.

Посочена е банкова сметка, по която ответникът може да изпълни доброволно задължението си.

Претендира сторените съдебни разноски в настоящото производство.

Представя писмени доказателства. Прави доказателствени искания.

В срока по чл.131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответното дружество, чрез процесуалния му представител, с който оспорва иска по основание и по размер.

Заявява, че запознаването с исковата молба не обуславя извеждане на възражение по отношение на нейната редовност.

Не оспорва сключването на договор за застраховка „Каско Стандарт“ с номер 47042018205001360.

Не оспорва, че пред застрахователя е предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение на 26.04.2021г.

Възразява, че ищецът не е представил доказателства за осъществяване на застрахователно събитие, което съставлява покрит по полицата застрахователен риск, като предпоставка за ангажиране на отговорността на застрахователя. В тази връзка и с цел пълнота на възразенията заявява, че оспорва твърдението за извършено противозаконно отнемане на лек автомобил „БМВ“, модел „535 Д“ с регистрационен номер *****. Сочи, че в подраздел I Уведомяване от Глава V „Особени правила при изплащане на обезщетение при пълни загуби вследствие на пожар и кражба“ е посочен срокът, в който застрахователят следва да бъде уведомен за реализирането на събитие.

В т.4 на подраздел III „Санкции при увеличение на риска“ на същата глава е предвидено, че в случай на неизпълнение на задължението за уведомяване в срок, застрахователят има право да откаже изплащане на застрахователно обезщетение.

Твърди наличието на предпоставки за освобождаване на застрахователя от отговорност, предвидени в чл.403 ал.4, във връзка с чл.2 от Кодекс за застраховането. Сочи, че основание за това твърдение им дава обстоятелството, че ответникът е уведомен за настъпилото събитие едва на дата 26.04.2021г., което е близо пет месеца след настъпване на твърдяното събитие, което е преградило възможността му да установят обстоятелствата около настъпване на събитието и пряко е попречило да установят тези обстоятелства. Посочва, че така предвидената санкционна последица е установена и в общите условия към застрахователния договор, като застрахованият не е изпълнил задължението да ги уведоми в срок от 24 часа от узнаване на събитието.

Оспорва иска и по отношение на неговия размер. Счита, че твърдяната загуба не е равна на заявения в исковата молба размер и е по-ниска от него. Това възражение обуславя с факта, че в исковата молба се претендира изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 13 000 лева, която сума надскача договорената между страните застрахователна сума.

Твърди, че действителната стойност на процесното МПС е значително по-ниска, тъй като автомобилът е имал увреждания, установени при извършване на огледа при сключване на застрахователния договор, който оглед е бил извършен на дата 13.11.2020г.

Оспорва реализирането на кражба на посочената в исковата молба дата, като твърди, че автомобилът реално не се е намирал на мястото, от което се твърди, че е отнет.

Твърди, че не са уведомени в сроковете, установени от закона и договора.

Оспорва, че стойността на претърпяната от ищеца загуба възлиза на 13000 лева.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск.

Взема становище по представените от ищеца писмени доказателства и по направените от него доказателствени искания.

Представя писмени доказателства. Прави доказателствени искания.

С протоколно определение от 26.10.2021г., постановено в производството по делото, на основание чл.227 от ГПК е заличен като ищец

по делото ИВ. ТР. ИВ., с ЕГН *****, поради настъпила смърт. Конституирани са като ищци по делото АТ. ИВ. ИВ., с ЕГН *****, с адрес: с.Главиница, ул.“***** и Р. БЛ. Т., с ЕГН *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетната дъщеря на починалия ищец – Н. ИВ. ИВ., с ЕГН *****, с адрес: с.Црънча, ул.“*****.

Предявеният иск се поддържа в проведеното по делото съдебно заседание от пълномощника на ишците. Моли съда да уважи иска изцяло. Претендира разносните по делото по представения списък по чл.80 от ГПК. Сочи, че правата на ишците в наследството са равни - по 1/2. Излага подробни съображения по същество.

Застрахователното дружество – ответник не изпраща свои представител в проведеното съдебно заседание.

Съдът, като се запозна с твърденията, изложени в исковата молба и с възраженията на ответника в писмения отговор и като обсъди и анализира събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Не е спорно между страните по делото, а и от представените и приети писмени доказателства се установява, че на 13.11.2020г. в гр.Пазарджик, първоначалният ищец ИВ. ТР. ИВ. /починал/ е сключил с ответника - ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП" договор за застраховка на МПС, със застрахователна полица №47042018205001360/13.11.2020г., при застрахователно покритие „Пълно Каско" и Допълнителни покрития: „Помощ на пътя“ /асистънс/ и „Доверен сервиз". Предмет на застраховане е лекият автомобил на ИВ. ТР. ИВ. марка "BMW", модификация „535D“, рег.№РА *****КМ, РАМА: WBANJ91040B774159, черен на цвят. Определена е застрахователна сума в размер на 12 000 лева.

Видно от приложената застрахователната полица е, че срокът на застраховката е от 11.00 часа на 13.11.2020г. до 23.59 часа на 12.11.2021г. Страните са се договорили, че плащането на дължимата застрахователна премия ще се извършва разсрочено на четири вноски, първата от които платима на датата на сключване на договора, а останалите три, съответно на датите: 13.02.2021г., 13.05.2021г. и 13.08.2021г. Видно от приетите и неоспорени Сметка №20200680280 и Сметка №20210114476 е, че първата

дължима вноса от застрахователната премия е платена от застрахования в деня на сключване на договора за застраховка - на 13.11.2020г., а втората - на 15.02.2021г.

Видно от представения Протокол №6949-16052725405 е, че при сключването на застрахователния договор е бил извършен оглед на МПС-то в офиса на ответното дружество в гр.Пазарджик на датата 13.11.2020г., като в графата „констатирани увреждания“ са отразени следните такива по боята на: преден калник, облицовка предна броня, задна броня и калник/панел заден ляв.

Процесният застрахован автомобил е бил предоставен от ИВ. ТР. ИВ. за управление и ползване на неговия син - АТ. ИВ. ИВ., с нотариално заверено пълномощно с рег.№7403 от 23.11.2018г., заверено копие, от което е приложено по делото. Видно от същото е, че пълномощното дава права на упълномощения за регистрация/пререгистрация, управление и стопанисване на лекия автомобил.

В исковата молба ищецът, чрез пълномощника си, твърди, че на 23.12.2020г. от владението на АТ. ИВ. ИВ., без негово съгласие, е отнет от неизвестен извършител, собствения на ИВ. ТР. ИВ. автомобил марка „БМВ“, модел „535Д“, цвят „черен“, с рег.№*****, за което е образувано досъдебно производство №1067/2020г. по описа на РУ на МВР - Пазарджик и преписка с вх.№4041 от 2020г. по описа на Районна Прокуратура гр.Пазарджик. Представя Постановление за спиране на досъдебно производство от 17.03.2021г. на Зам. районен прокурор при Районна прокуратура – Пазарджик, от което е видно, че досъдебно производство №1067/2020г. по описа на РУ на МВР - Пазарджик /преписка вх.№4041/2020г. по описа на Районна Прокуратура – Пазарджик/ е образувано за това, че: за времето от 23.12.2020г. до 26.12.2020г. в гр.Пазарджик е отнето чуждо МПС – лек автомобил, марка/модел „БМВ 535Д“ с рег.№РА ***** КМ от владението на АТ. ИВ. ИВ., собственост на ИВ. ТР. ИВ., без негово съгласие с намерение да го ползва – престъпление по чл.346 ал.1 от НК. Посочено е, че въпреки проведените оперативно-издирвателни мероприятия и процесуални действия - разпитани свидетели, изготвени справки, телеграма за обявяване МПС за общодържавно издирване, приложени документи, относими към предмета на доказване, извършителят на деянието не е открит. Поради това и на основание

чл.244 ал.1, т.2 и чл.199 от НПК е спряно разследването по ДП №1067/2020г. на РУ на МВР-Пазарджик.

Видно от приетите по делото писмени доказателства е, че на 26.04.2021г., със застрахователна претенция с вх.№1492/26.04.2021г. ИВ. ТР. ИВ., чрез пълномощника си адв.С.М., е уведомил застрахователя си – ответното дружество за настъпилото застрахователно събитие и за образуваното досъдебно производство по случая. Предявил е застрахователна претенция по процесната застрахователна полица за сумата от 12 000 лева /равняваща се на определената от застрахователя застрахователна сума по застрахователната полица/, поради реализирания застрахователен риск, който води до липсата на застрахования автомобил.

С Писмо изх.№АЗ 00062/11.05.2021г., пълномощникът адв.С.М. е бил уведомен от ответника-застраховател за отказам у да изплати застрахователно обезщетение по претенция по полица №47042018205001360. Мотивите за отказа са, че от претенцията е видно, че липсата на автомобила е установена на 23.12.2020г., а застрахователното дружество е уведомено, чрез подадената претенция, която е с входящ номер от 26.04.2021г. За отказа си застрахователят се е позовал на Общите условия по застраховка „Каско Стандарт“, с които застрахованият се е съгласил и е приел с подписването на застрахователния договор като неразделна част от него и по-конкретно на: „Глава пета“, Параграф I „Уведомяване“, т.2 и на „Глава пета“, Параграф II, „Регистриране и доказване на застрахователното събитие“, като е цитирал същите.

След отказа на застрахователя, е предявена претенцията, предмет на разглеждане в настоящето исково производство, пред съда, което прави предявеният иск процесуално допустим и подлежащ на разглеждане.

За изясняване на делото от фактическа страна, е допусната и изслушана съдебно-автотехническа-оценъчна експертиза, чието заключение е прието като обективно и компетентно изготвено и съгласно което е определена справедлива пазарна цена на конкретния автомобил в размер на 8920 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл.405 ал.1 от КЗ е доказан и частично основателен. Съображенията на съда са следните:

Съгласно разпоредбата на чл.405 ал.1 от КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок.

В конкретния случай от събраните по делото доказателства безспорно се установи, че е налице сключен между праводателя на ищците и ответника валиден застрахователен договор по застраховка „Каско“ на МПС /с покритие „Пълно Каско“ и допълнителни покрития „Помощ на пътя /асистънс/ и „Доверен сервиз“/ за процесния лек автомобил. Установи се и противозаконното отнемане с цел ползване на застрахования лек автомобил, което представлява застрахователно събитие по смисъла на процесния застрахователен договор и общите условия към него. Установи се и това, че отнемането е настъпило в срока на действие на застрахователния договор и при изпълнено от застрахования задължение за плащане на съответните вноски по договора. Няма данни за откриването на отнетото моторно-превозно средство. Няма данни, същото да е засечено да се движи по пътищата от републиканската пътна мрежа, след отнемането му в периода 23.12.2020г. - 26.12.2020г., видно от приетата справка на Агенция „Пътна инфраструктура“. Моторното превозно средство не е открито и при предприетите оперативно-издирвателни действия от разследващите органи и при обявяването му за общодържавно издирване и по воденото и понастоящем спряно досъдебно производство.

Предвид гореизложеното съдът намира, че в случая се касае за покрит риск по застраховката и че ответникът-застраховател дължи на ищците, в качеството им на правоприменици на починалия в хода на производството по делото застрахован собственик на отнетия лек автомобил, заплащане на застрахователно обезщетение за вредите от застрахователното събитие, настъпило в периода 23.12.2020г.-26.12.2020г.

Отказът си да изплати обезщетение на застрахования собственик, застрахователят-ответник обосновава с неизпълнено от същия задължение да го уведоми за настъпилото застрахователно събитие, своевременно и съгласно договореното - в срок от 24 часа от узнаване на събитието /отнемането на лекия автомобил/. Това е и основното възражение на застрахователя, поддържано в депозирания по делото писмен отговор на исковата молба.

Това поставя за разглеждане правния въпрос за необходимостта при отказ на застрахователя от изплащане на застрахователно обезщетение по имуществена застраховка /каквато е процесната/ да се доказва пряка причинно - следствена връзка между неизпълнението на конкретно задължение на застрахования, визирано в общите условия към застраховката като значително с оглед интереса на застрахователя, и настъпването на застрахователното събитие. Този въпрос е обсъждан в практиката на ВКС по чл.290 от ГПК, във връзка с приложението на разпоредбата на чл.211 т.2 от КЗ (отм.), уреждаща общо предпоставките за отказ от изплащане на застрахователно обезщетение по договор за имуществена застраховка, поради неизпълнение на задължения на застрахования, предвидени в закона или в застрахователния договор. Така, с решение №49/29.07.2013г. по т. д. №840/2012г. на ВКС, I т. о., е прието, че правото на застрахователя да откаже изплащане на застрахователно обезщетение, поради неизпълнение на задължение на застрахования, произтичащо от застрахователния договор - чл.211, т.2 от КЗ /отм./, е обусловено от наличие на причинна връзка между неизпълнението на конкретното задължение и настъпването на застрахователното събитие, по повод на което се претендира обезщетение, или препятстване на доказването на обстоятелствата, при които е настъпило събитието. За да се приложи чл.211, т.2 от КЗ /отм./, застрахователят следва да докаже пряка причинно-следствена връзка между неизпълнението на съответното задължение на застрахования, визирано в Общите условия към застраховката като значително с оглед на неговия интерес, и настъпването на застрахователното събитие, респ. възможността да бъдат предотвратени вредите от него. В решение №102/02.10.2012г. по т. д. №615/2011г. на ВКС, I т. о., е прието, че приложението на чл.211, т.2 от КЗ /отм./ предпоставя застрахованият да не е изпълнил виновно свое задължение, предвидено в закона или в застрахователния договор като значително с оглед интереса на застрахователя, и това неизпълнение да се намира в причинна връзка с реализирането на застрахователния риск или със същественото му увеличаване. Тежестта за доказване, че виновното неизпълнение на задължението на застрахования е причина за настъпване на застрахователното събитие, се носи от застрахователя.

В този смисъл и Решение №207 от 13.01.2017г. на ВКС по т.д. №3394/2015г., II т.о., ТК.

Настоящият съдебен състав споделя даденото от практиката разрешение, че за да възникне право за застрахователя да откаже изплащане на застрахователно обезщетение в хипотезата на неизпълнено задължение на застрахования, предвидено в застрахователния договор, неизпълненото задължение следва да е от такова естество, че да се намира в причинна връзка с настъпването на застрахователното събитие, с обема на произлезлите от събитието вреди или с възможността те да бъдат доказани. Въпреки, че е създадена по повод приложението на отменената разпоредба на чл.211, т.2 от КЗ (отм.), посочената практика е приложима и за случаите, в които застрахователят обосновава правото си на отказ от изплащане на застрахователно обезщетение с поведение на застрахования, което поради потенциалната опасност да предизвика настъпване на застрахователното събитие, да способства за увеличаване на вредите от събитието или да препятства доказването им, е предвидено в договора или общите условия като основание за освобождаване от застрахователна отговорност. Правото на застрахователя да откаже изплащане на застрахователно обезщетение е обусловено от доказване на причинна връзка между поведението на застрахования и настъпването на застрахователното събитие, респ. обема на вредите и/или възможността за доказването им.

В конкретния случай ответникът-застраховател не установи, при условията на пълно и главно доказване, наличието на причинна връзка между поведението на застрахования и настъпването на застрахователното събитие, респ. обема на вредите и/или възможността за доказването им.

Напротив установи се по делото, че застрахованият собственик е уведомил своевременно компетентните органи на реда за отнемането на лекия автомобил от владението на надлежно упълномощеното от него лице, без негово съгласие, предвид на което е образувано процесното досъдебно производство, по което са извършени редица процесуално-следствени действия и което е спряно с прокурорско постановление, поради неоткриването на извършителя на деянието.

Поради това конкретното неизпълнено договорно задължение на застрахования не се е отразило неблагоприятно върху проявлението на риска, върху възможността за ограничаване и предотвратяване на вредите, или на техния обем, както и на възможността за доказването им. Затова съдът счита,

че за застрахователя не е възникнало правото на отказ да плати застрахователно обезщетение на посоченото основание.

В Писмото с изх.№АЗ 00062/11.05.2021г., застрахователят-ответник се е позовал за отказа си и на „Глава пета“, Параграф II, „Регистриране и доказване на застрахователното събитие“ от Общите условия по застраховка „Каско Стандарт“, като е цитирал същите. В депозирания по делото писмен отговор на исковата молба няма изложени възражения и твърдения за неизпълнение на задължения от страна на застрахования на цитираните разпоредби от Общите условия. Въпреки това и за пълнота на изложението, съдът счита за нужно да отбележи, че в писмото за отказа си, застрахователят се е задоволил само да цитира горепосочените разпоредби от Общите условия, като въобще не е конкретизирал кое от изискванията в тях застрахованият не е изпълнил, съответно не е посочил кой/кои от изискуемите се документи застрахованият не му е представил.

Съгласно чл.405 от КЗ, при настъпване на застрахователно събитие, застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение съобразно нормата на чл.386 ал.2 от КЗ, според която то трябва да бъде равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се закупи друго със същото качество, съгласно чл.400 от КЗ, а за възстановителна застрахователна стойност се смята стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество. Затова при процесната предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение за отнемане на лекия автомобил, застрахователното обезщетение следва да се определи по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, съгласно чл.386 ал.2 от КЗ, като се ползва приетото по делото заключение на вещото лице. Съгласно заключението на вещото лице от съдебно-автотехническата-оценъчна експертиза, пазарната цена на лекия автомобил е в размер на 8920 лева. Затова до този размер исковата претенция ще следва да се уважи, като над него и до претендирания с исковата молба размер от 13 000 лева, искът, като неоснователен, ще следва да се отхвърли.

Основателна е акцесорната претенция за присъждане на законната лихва върху главницата от 8920 лева, считано от датата на предявяване на иска – 26.05.2021г. до окончателното изплащане на сумата.

Предвид изхода на делото, застрахователното дружество-ответник дължи на ишците разноси по делото, съобразно уважената част от иска, в размер на 1454,65 лева.

Ответното дружество, което има право на разноси върху отхвърлената част от иска, не е предявило претенция за разноси по делото и не е представило списък на същите по чл.80 от ГПК, поради което такива не му се присъждат.

По изложените съображения, ПАЗАРДЖИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление: гр.София, район Триадица, пл.“Позитано“ №5 да заплати на АТ. ИВ. ИВ., с ЕГН *****, с адрес: с.Главиница, ул.“***** и Н. ИВ. ИВ., с ЕГН *****, чрез нейната майка и законен представител Р. БЛ. Т., с ЕГН *****, с постоянен адрес: с.Црънча, ул.“***** – законни наследници и правоприменници на ИВ. ТР. ИВ., с ЕГН *****, бивш жител на с.Главиница, починал на 29.08.2021г. - поравно сумата в размер на 8920 лева или по 4460 лева на всеки един от тях, представляваща застрахователно обезщетение по застрахователна полица №47042018205001360 от 13.11.2020г. застраховка „Пълно каско на МПС“ на лек автомобил марка „БМВ“, модел „535Д“, цвят „черен“, с рег.№***** от настъпило в периода 23.12.2020г.-26.12.2020г. застрахователно събитие /противозаконно отнемане на МПС-то с цел ползване/, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска - 26.05.2021г. до окончателното изплащане на сумата, както и разноси по делото в размер на 1454,65 лева, като ОТХВЪРЛЯ иска над размера от 8920 лева и до претендирания с исковата молба размер от 13 000 лева, като неоснователен.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Пазарджишкия Окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____